

Sausio 13-oji visiems laikams įrašyta į mūsų tautos istoriją kaip Laisvės gynėjų diena! **Tariame nuoširdų ačiū apgynusiems laisvę!**

Laisvė – paprastas ir taip gerai žinomas žodis. Atrodo toks tyras ir gaivus, kaip miško oras. Tačiau už jo slypi mintys, baimė, kančia, netikrumas. Sausio 13-oji pavadinta laisvės gynėjų diena ne šiaip sau. 1991 metų Sausio 13-ąją žuvo keturiolika beginklių žmonių, septyni šimtai du sužeisti. Negailestinga Sovietų kariuomenė paniekino garbingą ir taikią kovą. Tačiau teisybė nugalėjo.

Mes, gimusieji po šios dienos, to niekada nepajusime. Galime tik pagalvoti apie patirtus žiaurumus. O ar mes patys eitume ginti Lietuvos laisvės? O gal nueitume lengvesniu keliu – bėgtume iš šalies, ieškodami namų kitur? Tai, kas įvyko tą dieną, nebuvo vien skaičiai. Tai buvo diena, kai visi drauge Lietuvos piliečiai pajuto kelią į laisvę ir paragavo laisvės skonio. Tai jie paskelbė pasauliui, kad egzistuoja Lietuva, jie įrodė, kad Lietuva gali būti nepriklausoma nuo kitų šalių.

Kasmet Sausio 13-ąją prisimename žuvusiuosius, degame žvakutes, keliame trispalves, segamės neužmirštuolės žiedą – tai mažiausia, ką galime padaryti dėl tų, kurie žiūrėjo mirčiai į akis dėl mūsų visų ateities, dėl Mūsų. Privalome prisiminti kovojusius, žuvusiuosius ir nuoširdžiai padėkoti. Ačiū Jums!

Deimilė Pivoriūnaitė, 8 klasė

Esu jaunosios kartos atstovė, kuri užaugo apie 1991 metų Sausio 13-sios įvykius žinodama tik iš pasakojimų. Gimiau ir augau jau laisvoje Lietuvoje, tad būtų galima manyti, jog žmonės, kovoję dėl mano šalies laisvės man nerūpi. Tačiau tai netiesa. Aš ir mano karta esame dėkingi visiems žmonėms, kurie kovojo ir net paaukojo gyvybę dėl to, kad jų vaikai ir vaikaičiai galėtų gyventi laisvoje šalyje. Kartais mes net nesusimąstome, kad esame laisvi, kartais mums atrodo, jog esame suvaržyti, bet ... kol neišgyveni nelaisvės, tol nesuvoki, kas yra tikroji laisvė. Esu dėkinga mano šaliai gynusiems žmonėms. Jų atminimas visada išliks gerbiamas, o darbai – nepamirštami.

Viltė Razmanavičiūtė, IIIg klasė

Norėčiau padėkoti žuvusiesiems už mūsų laisvę. Už tai, jog prieš trisdešimt metų, 1991 metais sausio 13 dieną, paaukojote savo gyvybes dėl laisvės, kuria galiu džiaugtis ne tik aš, bet ir kiekvienas žmogus, gyvenantis mūsų valstybėje.

Man sunku suprasti, kokios drąsos Jums reikėjo, kad galėtumėt stoti prieš tankus ir automatus beginkliai. Jūsų vienintelis ginklas rankoje – trispalvė. Man neužtektų tiek drąsos, kad galėčiau palikti savo šeimą, namus, žinant, kad stoju į kovą iš kurios,

tikriausiai, nebegrįšiu. Tačiau Jums užteko ir drąsos, ir ryžto! Gaila, kad kurie nebegrįžo... Kokia didžiulė ta laisvės kaina... Norėčiau padėkoti Jums, žuvusiems dėl mūsų laisvės. Tik Jūsų drąsa ir vienybė iškovojo mūsų tautai laisvę ir nepriklausomybę. Ačiū!

Donatas Meškėnas, ///g klasė

Esami laimingi, gyvendami laisvoje šalyje. Čia patys gražiausi vaikystės prisiminimai, sava kalba, kultūra, papročiai. Viso to neturėtume, be narsių mūsų tautos piliečių. Turime būti dėkingi savo šalies kovotojams, kurie iškovojo laisvę praliedami kraują, paaukodami gyvybę. Tad su pagarba prisiminkime Sausio 13-osios aukas, prieš trisdešimt metų kovojusias už mūsų tautos laisvę. Tik jų patriotiškumo, drąsos, vienybės dėka dabar gyvename laisvoje tėvynėje.

Rusnė Kaškauskaitė, //g klasė

Nepamenu tos dienos įvykių. O kaip galėčiau, nebuvo net gimusi! Tėvai mažai ką pasakojo, bet pamenu, pirmą kartą pamačius filmuotą medžiagą, tirpstančias rankas. Nenoriu sakyti, kad buvau jautrus vaikas, bet širdis virpėjo, kai žiūrimame video pasirodė žuvusiųjų vardai bei nuotraukos. Jauniausi, iš keturiolikos žuvusiųjų, septyniolikmečiai. Pati esu septyniolikmetė ir man sunku suvokti, ką daryčiau tokioje situacijoje... Gyvenimas galėtų baigtis septyniolikos...Liūdna... Juk tiek, atrodo, visko laukia priešaky...

Šie prisiminimai ir mintys gąsdina, bet tuo pačiu ir ramina. Gera žinoti, jog gyvenu laisvoje šalyje, mėgautis saldžiu laisvės skoniu, tačiau prisiminus, kokia yra laisvės kaina, viskas apkarsta. Viskas, ką šiandien galiu padaryti, tai padėkoti laisvės gynėjams, pasirūpinti, kad jų žygdarbiai nebūtų užmiršti ir tęsti jų pradėtą darbą.

Ema Grigaitė, ///g klasė

Norėčiau padėkoti tiems žmonėms, kurie stoja prieš okupantus, paaukojo gyvybę, kad apgintų savo šalį ir kad Lietuva vėl būtų laisva. Jie pasiaukojo ne veltui ir paliko kitom kartom laisvą šalį - laisvą Lietuvą. Aš gimiau jau laisvoje šalyje. Ir labai didžiuojuosi, kad esu lietuvė.

Justina Petrauskaitė, 6 klasė

Laisvė – ne tik paprastas žodis, bet ir didžiulis džiaugsmas kiekvienam iš mūsų, nes būdami laisvi, jaučiamės laimingi, o suvaržytas žmogus niekada nebus laimingas. Todėl nuoširdžiai norėčiau padėkoti 1991-ųjų metų Sausio 13 d. didvyriams, laisvės gynėjams, kurie paaukojo savo gyvybę, kad tėvynė būtų laisva. Vertinkime laisvę ir neleiskime jos iš mūsų atimti, kaip tai darė Lietuvos žmonės tą siaubingą Sausio 13-osios naktį.

Augustas Kuzma, //g klasė

Aš esu dėkinga žmonėms, kurie 1991 metų Sausio 13-tą dieną pasiaukoję, kad mes būtume laisvi, laimingi ir saugūs. Žmonės ryžosi stoti prieš tankus ir didelę kariuomenę tik tam, kad mes būtume laisvi. Jų drąsa ir ryžtas, pasiaukojimas dovanojo mums laisvę. Dėkinga žuvusiems, kad galime džiaugtis laisve.

Viltė Krištapavičiūtė, 6 klasė

Noriu padėkoti tiems, kurie kovojo ir žuvo už Lietuvą, jos laisvę. Aš nežinau, kokį skausmą jiems teko išgyventi, kokie jausmai buvo užplūdę, kokios mintys, bet jų poelgis yra didvyriškas. Jie kovojo už savo namus, nes Lietuvoje jų šaknys. Lietuvą mylėjo iš visos širdies, todėl ir pasiaukoję. Ačiū jiems už drąsą, už tai, kad kovojo, nepabūgo pavojų. Ačiū iš visos širdies.

Aivita Malažinskaitė, 8 klasė

Praėjus 30-čiai metų, mums lieka tik skaudūs prisiminimai, įstrigę kiekvieno širdyje. Turime juos saugoti, taip atsidėkoti pasiaukojusiems didvyriams. Su pagarba, meile prisiminkime tuos, kurie paaukodami brangiausią turtą – gyvybę – krauju iškovojo laisvę. Laisvę visai tautai. Įsisekime Neužmirštuolę – tai mūsų visų vienybės simbolis, kurį turime išsaugoti ir branginti. Pagerbti žuvusiuosius yra kiekvieno pareiga. Neleiskime istorijai kartotis, būkime vieningi. Tik būdami vieningi būsime ir laisvi. Tai didžiausia padėka mūsų tautos didvyriams!

Akvilė Semionovaitė, //g klasė

Sausio 13-osios įvykiuose dalyvavusius žmones galime laikyti tikrais didvyriais. Jie rizikavo savo gyvybe, kad gimtinė būtų laisva. 14 žuvusių. Tarp jų ir visai jaunų, tik pradėjusių savo gyvenimo kelią. Auka didžiulė.

Esu labai dėkinga jiems, kad gimiau ir augu laisvoje šalyje!

Mantė Razmanavičiūtė, 8 klasė

Aš, kaip Lietuvos pilietis, noriu nuoširdžiai padėkoti 1991-ųjų metų sausio 13 d. didvyriams, laisvės gynėjams, kurie tą siaubingą naktį nepabūgo stoti prieš tankus ir kurių vieninteliai ginklai buvo tikėjimas, malda ir lietuviška daina. Gindami Lietuvos laisvę, negailėdami savo gyvybės, pasiaukoję dėl tėvynės laisvės. Laisvas

žmogus jaučia atsakomybę ne tik už save, savo šeimą, bet ir visuomenę, valstybę, kurioje mes gyvename.

Dominykas Lingė, //g klasė

Noriu tarti Ačiū visiems, kurie paaukojo savo gyvybę dėl mūsų laisvės! Visiems, kurie drąsiai stojo prieš galingus tankus ir neatsitraukė nei nuo Parlamento, nei nuo televizijos bokšto. Tikiuosi, jog tokie įvykiai daugiau nepasikartos ir daugiau žmonių nepraras gyvybių dėl kitų ateities.

Gabija Steponavičiūtė, 6 klasė

Krauju paženklinoti 1991 metų Sausio 13-osios įvykiai amžinai išliks mūsų atmintyje. Tai įrodymas, kad neįmanoma pavergti žmogaus, kuris yra laisvas širdyje. Meilė savam kraštui, dvasios stiprybė, padėjo kovoje už Lietuvos laisvę. Žuvusiems tariau: „Ačiū Jums už laisvę“.

Paulius Kolesnikovas, 8 klasė

Keturiolika širdžių nustojo plakti prieš trisdešimt metų... Keturiolika ryžtingų žmonių, kuriems nebuvo leista pamatyti, kaip auga jų vaikai ir anūkai. Prieš 14 žuvusiųjų ir 702 sužeistųjų mes visada lenksime žemai galvas ir iš visos širdies dėkosime.

Kiek daug jausmų telpa į vieną dieną – sausio 13-ąją. Kiekvienais metais, per šią dieną rodoma dokumentinė medžiaga yra aukso vertės. Ją žiūriu aš, žiūri dešimtmečiai, žiūri ir vyresnio amžiaus žmonės. Bet kiekvieną kartą rodomi vaizdai sukrečia vis labiau, nes suvoki, kad žmonės, pasiaukoję ir žuvo dėl mūsų tėvynės laisvės. Kažkas neteko tėčių, brolių, sesių, sūnų, dukrų, draugų. Tik dėl šių žuvusių žmonių ryžto, dabar galime gyventi laisvoje šalyje. Aš esu laiminga, kad galiu džiaugtis laisve. Žaviuosi jūsų drąsa, užsispyrimu ir pasiaukojimu dėl tėvynės. Ačiū, už jūsų drąsą, pasiaukojimą. Ačiū, kad jūsų dėka gyvename laisvoje Lietuvoje!

Miglė Sribikaitė, //g klasė

Gera, kad buvo tokių žmonių, kurie nepabūgo tankų griausmo, šūvių garsų, ėjo ir kovojo dėl mūsų visų laisvės. Žuvusių net keturiolika. Jie buvo drąsūs, ryžtingi, mylintys savo šalį. Dabar mums gera gyventi Lietuvoje, žinome, kad gyvename laisvoje šalyje. Todėl Jūs amžinai liksite gyvi kiekvieno lietuvių širdyje. Ačiū Jums!

Enrika Stasiulionytė, 8 klasė

Sausio 13-oji diena skirta atminti kovojusiems, žuvusiems už mūsų visų laisvę žmonėms. Be jų pasiaukojimo mes nebūtume tokie, kokie dabar esame. Ši diena labai svarbi Lietuvai, jos gyventojams, nes buvo apginta laisvė. Todėl aš noriu padėkoti didvyriams, kurie pasiaukoję ir iškovoję Laisvę visiems mums, visai šaliai. Ačiū šiems didvyriams už jų drąsą, pasiaukojimą, meilę tėvynei bei jos žmonėm. Ačiū už tokią didžiulę auką!

Markas Jarmalavičius, 8 klasė

Sausio 13-osios aukos niekada nebus pamirštos, visada bus minimos tik geriausiai žodžiais už jų narsius ir drąsius darbus. Jie kovojo ne vien dėl savo, bet ir dėl mūsų visų laisvės. Ačiū!

Edgaras Vikravičius, 8 klasė

Noriu padėkoti žmonėms, kurie gynė Lietuvą, nepabūgo tankų bei ginklų, kurie troško, kad jų vaikai gyventų nepriklausomoje Lietuvoje. Ačiū tariau tiems, kurie stovėjo susikibę už rankų ir dainavo lietuviškas dainas, nors juos ir gąsdino šūviais. Jie atliko savo pareigą tėvynei. Jų noras išsipildė! Dabar mes gyvename laisvoje, nepriklausomoje Lietuvoje. Todėl dabar mūsų pareiga saugoti Lietuvą, saugoti kraują iškovotą laisvę.

Liucija Stasiulionytė, 6 klasė

Noriu padėkoti žuvusiems, kurie 1991 m stengėsi apginti televizijos bokštą ir Parlamentą, už narsą ir drąsą. Pagarbos ir prisiminimų verti tie 14 lietuvių, tuomet paaukojusių savo gyvybes už Lietuvos laisvę. Vertinkime tai, ką turime brangiausią – laisvę.

Aivaras Špūras, 8 klasė

Visi susikibę už rankų.
Laužų ir dainų apsupty.
Širdis tik krūtinėje trankos,
Tame dideliame šurmuly.

Nebijo jie – stovi, dainuoja,
Yra pasiryžę bet kam.
Aukot net gyvybę nutarę,
Tėvynę išsaugoti sau.

Naktis ta – lemtinga, kraupi
Žmonės didžioje nevilty.

Galvoj vienintelė mintis
„O kas, jeigu mums nepavyks?“

Pralieta daug kraujo
Ir ašarų upės,
Pavyko...
Ir viskas apimsta...

Šiandieną, po trisdešimt metų,
Herojais jie Lietuvai tapo.
Vardai įrašyti istorijon,
Pagarbiai juos lig šiolei kartojam.
Urtė Marcinkevičiūtė, //g klasė

Nelaisvėje užaugti
Žiauru ir neteisinga,
Todėl rašau JUMS laišką –
Esu labai dėkinga.

Kad tąją baisią naktį
Stovėjot susikibę,
Didžiausią drąsą rodėt
Ir gelbėjot Tėvynę.

Ačiū ir už dainas Jums,
Dienom naktim dainuotas,
Už iškentėtą skausmą
Ir ašaras pralietas.

Dėkinga Jūsų aukai,
Galiu laisva gyventi,
Mylėti, džiaugtis, juoktis
Ir laisvėje pasenti.

Tikiuos Tėvynės žemė
Jus priglaudė šiltai,
O Mes dėkingi liksim –
Jūs – angelai sargai.

Agnė Andriuškevičiūtė, //g klasė
